



25/08/2016

שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

[כתבה קורעת לב](#) של ארז צדוק ב"דה מרקר". כל מילה נוספת מיותרת:

"למחאת המתמחים מבחינתי יש עוד צד. צד אישי. צד שהדחקתי. למרות שהוא אישי, אני מביא אותו כאן, כי אולי זה יעזור למקבלי ההחלטות להבין במה מדובר.

בשבוע שעבר, בין פגישה לפגישה, קפצתי לבקר את אחותי. היא שמעה על הטור שכתבתי בנושא מחאת הרופאים-המתמחים ועל המעורבות שלי בעניין, והיה לה סיפור לספר לי. הסיפור הזה היה ידוע לי בקווים כלליים, בעובדות היבשות, אבל הדחקתי אותו. הוא סיפור חשוב מאין כמוהו. אז הנה מחאת המתמחים – הסיפור האישי שלי.

לפני כחצי שנה אבא שלי ז"ל נפל ופתח את הראש. אחותי היתה איתו כשהוא פונה לאיכילוב, למיון הומה אדם, חולים ופצועים. אנחנו לא יודעים כמה רופאים-מתמחים היו במיון באותו זמן. אחותי זיהתה רק אחד. צעיר למראה. הוא התרוצץ בין המטופלים הרבים שבמקום. הוא נראה לה עייף, קצת עצבני, בעיקר לא נגיש. היא התקשתה לתאר את מצבו. כשעדכנתי אותה שמחקרים מצביעים על כך שתפקוד רופא אחרי למעלה מ-20 שעות עבודה רצופה זהה לשל נהג שיכור, היא אמרה "כן, ככה בדיוק הוא נראה. כמו שיכור".

לקח לא מעט זמן עד שהמתמחה ניגש אליהם. היה צריך לעשות לאבי רק תפירה בראש. טיפול פשוט, וכמובן לראות שלא נגרם נזק פנימי. המתמחה הביא ערכת תפירה, פתח אותה ואז קראו לו למטופל אחר, כנראה דחוף יותר, אז הוא השאיר את הערכה הפתוחה על המיטה והלך. בשלב כלשהו, אחרי לא מעט זמן, הוא חזר ונערך לתפירה. אחותי מספרת שהיא לא הבינה כיצד הוא יכול לעבוד. הוא בקושי החזיק את העיניים פקוחות.

אכן הוא בקושי ראה, ותוך כדי ניסיון התפירה פגע בכלי דם בראש, כלי דם שהוא לא היה אמור להגיע אליו בתפירה פשוטה. קילוחים של דם החלו לזרום. העובדה שאבא שלי היה מטופל בקומדין (כחלק מקוקטייל תרופות קבוע), תרופה המדללת את הדם ויכולה להפוך כל דימום הכי פשוט לקטסטרופה, קל



וחומר דימום מהראש, היתה ידועה למתמחה. הבגדים של אבי נספגו בדמו ואחותי, בידיה, לקחה תחבושות ועצרה את זרימת הדם. המתמחה נראה באותו רגע מבולבל, נוסף להיותו מותש. הוא לא ידע מה לעשות. סביר להניח שאם היה ערני וחושיו מחודדים, הוא היה פועל במהירות ועושה את הנדרש כדי לתקן את הנזק. כמובן אם היה ערני וחושיו מחודדים, הנזק מלכתחילה לא היה נגרם.

אז הרופא-המתמחה המבולבל והמותש השאיר את אחותי עם ידיים מלאות דם על ראש אביה, והלך לחפש את הרופא הבכיר. כשחזרו שניהם, הרופא הבכיר ביקש מאחותי לצאת ולהשאיר אותם לבד. היא סירבה. היא אומרת שהם היו בלחץ. הטעות הקשה היתה ברורה לכל. מבחינתה, כך אמרה לי, המתמחה לא היה אשם בכלום. היא ראתה בו שבוי של הסיטואציה. שבוי, זאת המילה שהיא בחרה להגדיר את מצבו. הרופא הבכיר טיפל בחתך, הצליח לעצור את הדימום ותפר את הראש. המתמחה עמד בכל אותו זמן ליד ולא עשה כלום. בקושי הסתכל. בקושי פתח את העיניים.

אני לא יודע מה הנזק שנגרם אז, אם נגרם. אבי היה בן 82. חודש לאחר מכן הוא הלך לעולמו. אני גם לא יודע כמה שעות עבודה המתמחה שטיפל בו עבד קודם לכן. אני כן יודע, גם לדברי אחותי וגם לאור המחקרים שהמתמחים מציגים, שטיפל בו רופא-מתמחה עם כושר שיפוט ותפקוד של נהג שיכור. זאת השורה התחתונה. והמתמחה הזה קירב לראשו הפתוח מחט תפירה חדה.

אני יודע שדברים כאלה מתרחשים כל יום. אנחנו מדחקים. אני הכרתי את פרטי המקרה ובכל זאת הדחקתי. גם כשכתבתי את הטור הקודם על מחאת המתמחים, הדחקתי את המקרה שלי. אחותי הציפה אותי כי היא היתה שם כשניסתה לעצור את הדם מול מתמחה מת מעייפות, בעל כושר תפקוד של נהג שיכור. כן, יש דברים שצריך לחזור עליהם שוב ושוב, עד שיופנומו.

הנושא הזה לא שייך רק לממשלה הנוכחית, אלא גם לממשלות קודמות. אבל עכשיו יש ממשלה, והמתמחים מוחים ורה"מ ושרי הבריאות והאוצר מתעלמים. או-טו-טו סוגרים תקציב לשנתיים. המתמחים לא רוצים שכר גבוה יותר או הטבות, רק עוד תקנים. רופאים שממתינים יש. רק עוד תקנים. בינתיים רופאים צעירים עם כושר שיפוט ותפקוד של נהג שיכור מטפלים בנו. בילדים שלנו. ואנשים מתים.

ליצמן, נתניהו, כחלון, אתם צריכים להבין משהו. נשפך שם דם. סליחה שאני קצת בוטה, אבל אולי ככה תבינו. כשמתמחים עובדים 26 שעות ברציפות, נשפך דם. תרצו, יש לי גם תמונות אישיות להראות לכם, אבל דבר אחד אתם צריכים לדעת - הדם שנשפך שם, הוא על הידיים שלכם."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא מומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"